Nr 12. Kielce, dnia 28 grudnia 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego": Urząd Województwa w Kielcach, Zamek.

Przedpłata za II półrocze 1925 roku 4 złote. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń za szpaltowy wiersz 50 groszy.
Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wnosić na przychód Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Kas Skarbowych, a kwity z wyszczególnieniem za co i kto wpłaca, lub odpisy tychże poświadczone urzędowo, nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Województwa Kieleckiego".
Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.

AD. 6884/1/IV. Kielce, dnia 14-go listopada 1925 r.

OKÓLNIK Nr 75.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego podaję poniższy okólnik do wiadomości i stosowania się. Zechce przytem Pan Starosta niezwłocznie zawiadomić o poniższym Wydział Powiatowy Sejmiku miejscowego, a zarządom szpitali w podległym mu powiecie podać do wiadomości przepisy odnośne, specjalnie ich dotyczące, mianowicie: z części drugiej reskryptu powyższego o wysiedleniu chorych cudzoziemców z Polski punkt 1. *a*, *b* i *c*.

O wykonaniu powyższego co do zawiadomienia Wydziału Powiatowego Sejmiku miejscowego i Zarządów szpitali w powiecie podległym, oczekiwać będę sprawozdania w terminie dni 14.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr Z. U. 6385/25. Warszawa, dn. 14 września 1925 r.

Okólnik Nr 93

w sprawie repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy oraz wysiedlenia chorych cudzoziemców z Polski.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, zarządza, co następuje:

I. Repatrjacja chorych obywateli polskich z zagranicy.

1. Władze i urzędy samorządowe oraz władze administracyjne I instancji działać mogą w sprawach repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy jedynie w wykonaniu zarządzeń władz administracyjnych II instancji.

2. Władze administracyjne II instancji załatwiać będą definitywnie przesyłane za pośrednictwem placówek konsularnych R. P. zagranicą wnioski repatrjacyjne władz zagranicznych, dotyczące chorych obywateli polskich, będących w państwie pobytu ciężarem dla funduszów publicznych wskutek potrzeby leczenia szpitalnego.

3. Korespondencja władz administracyjnych II instancji z placówkami konsularnemi R. P. zagranicą w sprawach repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy odbywa się zgodnie z postanowieniami okólnika Nr 99 z dnia 28 sierpnia 1923 roku (Dz. U. M. S. W. Nr 6/23, poz. 135).

4. Wnioski repatrjacyjne wpływające, w myśl art. 2, z placówek konsularnych R. P. zagranicą do władz administracyjnych II instancj, aby mogły być uznane przez władze administracyjne II instancji za dostateczną podstawę do wszczęcia postępowania repatrjacyjnego, winny obejmować:

a) świadectwo lekarskie, zawierające stwierdzenie na podstawie rozpoznania choroby potrzeby leczenia szpitalnego, oraz orzeczenie, czy chory jest zdolny do odbycia podróży do Polski, w jakich warunkach podróż odbyć winien i pod

opieką ilu pielęgniarzy. Świadectwo lekarskie winno być dostarczone wraz z wnioskiem repatrjacyjnym w oryginale i tłumaczeniu. W wyjątkowych wypadkach, dostatecznie umotywowanych przez placówkę konsularną, dopuszczalne jest rozpoczęcie postępowania repatrjacyjnego przez władze administracyjne II instancji na skutek wniosku repatrjacyjnego, nie zawierającego świadectwa lekarskiego.

Zgoda na przyjęcie chorego nie może być jednak wyrażona przed otrzymaniem tego świadectwa.

b) Historja choroby leczonego winna być w oryginale i, o ile możności, w tłumaczeniu.

Historja choroby może być nadesłana władzom administracyjnym II instancji w toku postępowania repatrjacyjnego za zgodą tych władz i w każdym razie przed wyznaczeniem terminu repatrjacji.

c) Kwestjonarjusz, wypełniony przez placówkę konsularną R. P. zagranicą na podstawie odpowiednich zawiadomień władz zagranicznych, w wypadkach zaś osobno ustalonych, ponadto jeszcze na podstawie wywiadu funkcjonarjusza placówki konsularnej.

Zarówno zawiadomienia władz zagranicznych, jako też sprawozdania z wywiadów delegowanych funkcjonarjuszy, należy dołączać do wniosku.

d) Wszelkie dokumenty, informacje możliwe do zebrania przez placówkę konsularną w państwie pobytu chorego, dotyczące tożsamości i obywatelstwa chorego, i to zarówno w wypadkach, gdy obywatelstwo polskie chorego jest dostatecznie udokumentowane, jako też w wypadkach potrzeby dalszych dochodzeń w kraju oraz stanu majątkowego chorego i krewnych prawnie obowiązanych do ponoszenia kosztów jego leczenia i repatrjacji, a nadto takie dane, któreby ułatwiły właściwym władzom ustalenie, jaki związek samorządowy obowiązany jest subsydjarnie do pokrywania kosztów leczenia szpitalnego chorego w kraju.

e) Wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych w oryginale i w tłumaczeniu.

f) Umotywowaną opinję placówki konsularnej R. P. zagranicą o prawnych podstawach wniosku repatrjacyjnego o szczególnych okolicznościach sprawy, mogących mieć wpływ na dalszy tok postępowania repatrjacyjnego i na decyzję o repatrjacji oraz o kompletności i wiarogodności przesyłanych aktów sprawy.

5. Postępowanie repatrjacyjne, wszczęte przez władze administracyjne II instancji na skutek wniosku repatrjacyjnego, nadesłanego przez placówkę konsularną R. P. zagranicą i odpowiadającego warunkom ustalonym w artykule 4, składa się z następujących czynności:

a) Stwierdzenie przez władze administracyjne II-ej instancji na podstawie świadectwa lekarskiego, czy chory będzie potrzebował po przybyciu do kraju nadal leczenia szpitalnego. Czynność ta może być dokonana w wyjątkowych wypadkach w toku postępowania, jednak bezwarunkowo przed zawiadomieniem placówki konsularnej R. P. zagranicą o wyniku dochodzenia co do obywatelstwa polskiego chorego.

b) Stwierdzenie w toku instancji obywatelstwa polskiego chorego, ustalenie w drodze dochodzeń, zarządzanych przez władze administracyjne II instancji, stanu majątkowego chorego i osób prawnie obowiązanych do ponoszenia kosztów jego leczenia szpitalnego i repatrjacji, oraz stwierdzenia przez władze administracyjne II instancji, jaki związek samorządowy obowiązany jest subsydjarnie do pokrywania kosztów leczenia chorego w szpitalu krajowym.

c) Zbadanie przez władze administracyjne II instancji na podstawie nadesłanego przez placówkę konsularną R. P. zagranicą i odpowiednio skompletowanego w dochodzeniach w kraju i zagranicą materjału dowodowego oraz opinji placówki konsularnej — w wypadkach stwierdzenia obywatelstwa polskiego chorego — na jakich podstawach prawnych opiera się wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych, że chory obywatel polski nie uzyskał specjalnych tytułów prawnych do pomocy lekarskiej w państwie pobytu, coby wykluczało repatrjację jego z powodu choroby, oraz rozważenie szczególnych okoliczności sprawy, przytoczonych przez placówkę konsularną.

d) Decyzja władz administracyjnych II instancji co do udzielenia względnie odmowy zgody na repatrjację do Polski chorego, powzięta na podstawie wyniku czynności powyżej wskazanych.

e) Wyznaczenie przez władze administracyjne II-ej instancji na podstawie porozumienia z odpowiedniemi organami samorządowemi względnie dyrektorami szpitali — zakładu, w którym chory zostanie umieszczony po przybyciu do kraju, wyznaczenie przez też władze miejsca przejęcia chorego, oraz. wydania przez nie odpowiednich zarządzeń, aby chory został w oznaczonym terminie i miejscu przyjęty i przewieziony do wyznaczonego dlań szpitala przez pielęgniarzy, wysłanych w odpowiedniej liczbie z tego szpitala.

f) Udzielenie przez władze administracyjne II-ej instancji ostatecznej odpowiedzi na wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych, przyczem w wypadkach odmówienia zgody na repatrjację chorego należy wskazać. że sprawa może być wznowiona wyłącznie w drodze dyplomatycznej,

t. zn. przez poselstwo polskie zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (G. D. S. Z.).

g) Przejęcie chorego na granicy polskiej, w oznaczonem uprzednio miejscu i terminie, przez pielęgniarzy szpitala, w którym chory ma być po przybyciu do kraju leczony, ewentualnie przyjęcie chorego do szpitala, co następuje w tych wypadkach, gdy funkcjonarjusze władz zagranicznych odwożą chorego do szpitala dlań wskazanego.

O terminie przybycia chorego do miejsca przejęcia względnie do szpitala placówka konsularna R. P. zagranicą zawiadamia bezpośrednio dyrektora szpitala, ponadto zaś w wypadkach repatrjacji zamorskiej, administratora obozu emigracyjnego w Gdańsku, który dokonywuje przejęcia chorych od funkcjonarjuszów zagranicznych i przekazuje ich zgłaszającym się do niego pielęgniarzom szpitalnym.

h) Pokrycie przez Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej wydatków związanych z przewiezieniem chorego na podstawie zestawienia dokonanego przez dyrektora szpitala, a sprawdzonego i potwierdzonego przez władze administracyjne II instancji.

6. W toku postępowania repatrjacyjnego władze administracyjne zwracać się będą do Ministerstwa:

a) o decyzję w sprawach obywatelstwa zastrzeżonych Ministerstwu w odpowiednich przepisach,

b) przed udzieleniem ostatecznej odpowiedzi na wniosek repatrjacyjny we wszystkich wypadkach:

1) gdy wniosek repatrjacyjny pozbawiony jest dostatecznych podstaw prawnych,

2) gdy ze szczególnych okoliczności sprawy wynika, że obywatel polski, o którego repatrjację władze zagraniczne wystąpiły, nabył specjalny tytuł prawny do pomocy lekarskiej w państwie pobytu, co wyklucza repatrjowanie go z powodu leczenia szpitalnego,

3) w których Ministerstwo zastrzegło sobie decyzję w osobnych instrukcjach;

c) we wszelkich kwestjach spornych, powstałych między władzami administracyjnemi II instancji a placówkami konsularnemi R. P. zagranicą na tle załatwiania spraw repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy.

II. Wysiedlanie chorych cudzoziemców z Polski.

1. Szpitale, w których są leczeni cudzoziemcy obciążający kosztami leczenia szpitalnego polskie fundusze publiczne, winny przesyłać do władz administracyjnych II-ej instancji odpowiednie zawiadomienia, według wzorów ustalonych w instrukcjach:

a) o przyjęciu do szpitala — najpóźniej w ciągu miesiąca po przyjęciu,

b) o leczeniu cudzoziemca w szpitalu, stanie jego zdrowia, zdolności do odbycia podróży do kraju oraz o potrzebnej liczbie pielęgniarzy do opieki w czasie podróży — regularnie co kwartał, licząc od daty zawiadomienia o przyjęciu,

c) o wyjściu cudzoziemca ze szpitala, ze wskazaniem powodu opuszczenia szpitala i stanu zdrowia leczonego w tym czasie, ewentualnie o zgonie cudzoziemca w szpitalu.

2. Władze administracyjne II instancji na skutek otrzymania zawiadomienia nadesłanego przez szpital w myśl art. 1, o przyjęciu cudzoziemca do szpitala, winny:

a) stwierdzić, czy szpital przedstawił wszystkie dane, możliwe do uzyskania w kraju, dotyczące leczonego oraz osób i instytucyj zobowiązanych prawnie do ponoszenia kosztów jego leczenia szpitalnego oraz ewent. uzupełnić je w drodze odpowiednich dochodzeń,

b) ustalić na podstawie skompletowanego materjału dowodowego, czy leczony, o ile sam nie pokrywa kosztów swego leczenia lub nie czynią tego dobrowolnie i bez wezwania inne osoby względnie instytucje, nie nabył w Polsce prawa do pomocy lekarskiej w jakikolwiek sposób (ubezpieczenia społeczne, kasy chorych, związki samorządowe, umowy międzynarodowe) wykluczający postawienie wniosku o jego wysiedlenie, oraz czy praktyka stosowana przez władze polskie nie sprzeciwia się wdrożeniu postępowania deportacyjnego,

c) przedstawić Ministerstwu całą sprawę wraz z umotywowanym wnioskiem co do wysiedlenia.

3. Dalsze zawiadomienia szpitalne, wskazane w art. 1. punkt *b* i *c*, przesyłają władze administracyjne II instancji niezwłocznie Ministerstwu, modyfikując odpowiednio zgłoszony swój wniosek.

4. Po uzyskaniu zgody właściwej władzy państwa przynależności leczonego na jego wysiedlenie, Ministerstwo zawiadamia o tem władze administracyjne II instancji, które wyznaczają w porozumieniu ze szpitalem termin wysiedlenia i zarządzają, aby na oznaczony termin leczony był dostarczony do miejsca przejęcia pod opiekę potrzebnej liczby pielęgniarzy szpitala, w którym był leczony.

O terminie wysiedlenia, oznaczonym o ile możności co do godziny, władze administracyjne II instancji zawiadamiają Ministerstwo conajmniej na 35 dni przed oznaczonym terminem.

5. Zestawienie kosztów związanych z przewiezieniem leczonego ze szpitala do miejsca przejęcia władze administracyjne II instancji przedstawiają Ministerstwu po sprawdzeniu i potwierdzeniu.

III. Postanowienia wykonawcze.

1. Postępowanie, ustalone w niniejszym okólniku dla spraw repatrjacji chorych obywateli polskich z zagranicy i wysiedlania chorych cudzoziemców z Polski, stosowane winno być od dnia 1 października 1925 roku i w tym dniu tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy normujące tryb postępowania w tych sprawach.

2. Ministerstwo wydawać będzie instrukcje szczegółowo przepisujące sposób postępowania w sprawach unormowanych przez postanowienia niniejszego okólnika.

3. Władze administracyjne II instancji wydadzą podległym sobie władzom administracyjnym, organom samorządowym i zarządom szpitali zarządzenia zgodne z postanowieniami niniejszego okólnika oraz przestrzegać będą, aby wszelkie sprawy, których dotyczy niniejszy okólnik, były załatwiane ściśle według przepisów odpowiednich instrukcyj.

Minister: *W. Raczkiewicz.*

Wojewoda Kielecki.

(L. Pr. 5342/2. Kielce, dnia 16-go listopada 1925 r.).

Przedmiot: Odróżnianie nazw miast powiatowych „Kosów".

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Panów Starostów województwa kieleckiego.

Poleski Urząd Wojewódzki pismem z dnia 10/XI 1925 roku L. I. Os. 10321/25 zawiadomił mię, że często zachodzą wypadki mylnego adresowania pism urzędowych do Starostwa w Kosowie Poleskim, zamiast do Starostwa Kosowskiego w województwie stanisławowskiem.

Przypominam Panom przeto tut. okólnik Nr 68 z dnia 31 marca 1921 r. L. Pr. 2556/1/I/21 w sprawie odróżniania nazw miast powiatowych „Kosów".

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

WYKAZ
zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego, za czas od 1 października do 30 listopada 1925 r.

Nosacizna.

Pow. iłżecki: os. Ciepielów, w. Wielgie.
„ jędrzejowski: f. Cierno, Wojda, Chełstów.
„ kielecki: f. Morawica, os. Bodzentyn.
„ konecki: m. Kamienna.
„ kozienicki: m. Zwoleń.
„ miechowski: m. Miechów, ws. Zgoda, Wola Podmiejska (Uniejów).
„ włoszczowski: w. Obiechów.

Zołzy.

Pow. częstochowski: ff. Błeszno, Lipie, fabr. Wrzosowa, m. Częstochowa.
„ olkuski: w. Cianowice.
„ pińczowski: w. Bejsce.

Świerzb.

Pow. konecki: ff. Browary, Fałków, w. Dziebałtów, Gracuch.
„ opatowski: f. Wyszmontów.
„ pińczowski: ff. Brzeście, Samostrzałów, ww. Ksany, Michałów, Wannowice, Włochy, Zagość, Zięblice.
„ radomski: os. Wierzbica.
„ sandomierski: f. i w. Przezwody.

Zaraza płucna bydła rogatego.

Pow. iłżecki: kol. Miechów.
„ jędrzejowski: f. Cierno, Olbrachcice.
„ kozienicki: f. i w. Bronowice, w. Opatkowice.
„ miechowski: w. Jazdowice.
„ olkuski: os. Wolbrom.
„ opatowski: f. Jacentów.
„ pińczowski: w. Kazimierza Wielka.
„ radomski: m. Radom, w. Tynica.
„ sandomierski: m. Staszów.
„ stopnicki: f. Busko, Moleńszczyzna.

Pryszczyca.

Pow. będziński: m. Będzin, f. Klimontów.
„ konecki: m. Końskie, f. i w. Modliszewice, ww. Bawarja, Kazanów Nowy, Sierosławice.

Wąglik.

Pow. będziński: w. Trzebiesławice.
„ częstochowski: w. Mirów, Wyczerpy Górne.
„ konecki: w. Nadziejów.
„ kozienicki: os. Sieciechów, w. Występ.
„ opatowski: f. Łysowody, m. Ostrowiec, w. Oziębłów.
„ pińczowski: f. Brzeście, w. Gorysławice, Złota.
„ radomski: ww. Maków, Wincentów, f. Bartodzieje.
„ stopnicki: ww. Brzostków, Badrzychowice.

Szelestnica.

Pow. radomski: os. Białobrzegi.
„ stopnicki: ww. Janina, Las-Winiarski, Ziębin, os. Połaniec.
„ pińczowski: w. Złota.

Zakaźne ronienie u krów.

Pow. włoszczowski: w. Różnica.
„ konecki: f. Skórnice.

Różyca trzody chlewnej.

Pow. kielecki: więzienie na św. Krzyżu.
„ jędrzejowski: w. Waszyn II.
„ konecki: m. Końskie, f. i w. Ninków, w. Politów, os. Gowarczów.
„ włoszczowski: f. Bobrowniki, w. Starczyny.

Wścieklizna.

Pow. będziński: mm. Będzin, Sosnowiec.
„ częstochowski: m. Częstochowa, ww. Liszka-Górna, Słowik.
„ iłżecki: w. Ranachów.
„ jędrzejowski: f. i w. Sudół, ww. Dębska-Wola, Kawczyn.
„ kielecki: m. Kielce, ww. Lasek, Wolica.
„ konecki: m. Szydłowiec, ww. Pawłów, Niziny, os. Gowarczów.
„ miechowski: w. Ostrów.
„ opatowski: f. Garbacz, os. Lasocin, ww. Czerników, Lubowa, Momina, Obręczna, Szeligi, Strzyżowice, kol. Broniszowice, Modliborzyce.
„ radomski: m. Radom, w. Gzowice.
„ włoszczowski: os. Lelów, Secemin, w. Biała Wielka, Sułków.
„ sandomierski: w. Chodków Nowy.
„ stopnicki: w. Jasień.

Gruźlica.

Pow. opatowski: w. Czerwona Góra.

REGULAMIN
organizacji miejskiej służby weterynaryjnej

na podstawie Ust. Lek. (Zb. Pr. Ros. t. XIII wyd. 1905 r.), zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19-VII 1919 r. (Dz. Pr. z dnia 5-VIII 1919 r. Nr 63, poz. 371) uchwalony na posiedzeniu Rady miejskiej na zasadzie Dekretu o samorządzie miejskim z dnia 4-II 1919 r. (Dz. Pr. P. P. z dnia 7-II 1919 r. Nr 13 poz. 142, art. 21) i zatwierdzony rozporządzeniem Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach z dnia 20-XI 1925 r. L. Rw. 3605/64/II na mocy ust. o organizacji władz administracyjnych II instancji z dnia 2-go sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr 65 poz. 395) i rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13-XI 1919 roku (Dz. Ust. z dnia 1-XII 1919 r. Nr. 90 poz. 490, art. 6).

Art. 1.

Do zakresu działalności miejskiej służby weterynaryjnej na zasadzie upoważnienia odnośnych władz administracyjnych do zastępstwa państwowych organów weterynaryjnych I instancji należy:

a) wykonywanie czynności przewidzianych w ustawach, dekretach, rozporządzeniach władz państwowych o zapobieganiu i tłumieniu chorób zaraźliwych wśród zwierząt domowych, oraz kontrola nad wykonywaniem tych czynności przez personel i organa pomocnicze.

b) wykonywanie z urzędu szczepień z konieczności i nadzór nad przeprowadzeniem szczepień przez wolnopraktykujących lekarzy weterynaryjnych.

c) udział w komisjach weterynaryjno-wykonawczych i przedkładanie Urzędowi Wojewódzkiemu w trybie przepisowym sprawozdań urzędowych w sprawie odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia powyższych Komisji weterynaryjno-wykonawczych lub padłe wskutek dokonania szczepień urzędowych z konieczności stosownie do Ust. Lek. (Zb. Pr. t. XIII wyd. 1905 r.).

d) nadzór nad handlowymi transportami zwierząt domowych i przedmiotów pochodzenia zwierzęcego przewożonych kolejami.

e) nadzór nad prywatnem lecznictwem weterynaryjnem i podkownictwem, oraz opinjowanie w sprawie otwierania (powyższych) lecznic weterynaryjnych i kuźni wzorowych.

Art. II.

Do kompetencji miejskiej służby weterynaryjnej w zakresie własnym należy:

a) nadzór nad stajniami dla wszelkiego rodzaju zwierząt domowych, nadzór nad stajniami hotelowemi nadzór nad stajniami dorożkarzy i furmanów.

b) kontrola obór — krowiarni, przeznaczonych dla produkowania mleka lub przetworów mlecznych w celach handlowych.

Art. III.

Po myśli art. II do miejskiej służby weterynaryjnej należy:

a) bezpośredni nadzór nad rzeźniami zwierząt domowych wogóle, nie wyłączając ptactwa, i rzezią tych zwierząt, oraz wykonywanie przepisów o oględzinach tych zwierząt i produktów mięsnych.

b) kontrola opłat rzeźnianych za używalność rzeźni i oględziny weterynaryjne.

c) nadzór nad targowicami zwierzęcemi i doprowadzonemi na targowicę zwierzętami.

d) nadzór nad rakarniami i grzebowiskami.

e) nadzór sanitarny nad składami skór surowych, kościarniami, garbarniami i przemysłowymi zakładami przeznaczonymi do przeróbki przedmiotów pochodzenia zwierzęcego.

f) nadzór sanitarny nad jatkami, halami miejskiemi, straganami do sprzedaży mięsa, wędliniarniami i warsztatami masarskimi.

Art. IV.

W myśl art. II do miejskiej służby weterynaryjnej należy:

a) szczepienia ochronne i lecznictwo weterynaryjne.

b) sprawdzenie po myśli obowiązujących przeprzepisów, kwalifikacji kandydatów ubiegających się o miejskie stanowisko pomocniczego personelu weterynaryjnego i wydawanie opinji o ich kwalifikacjach.

c) wydawanie fachowych opinji w sprawach dotyczących budowy, urządzenia, otwarcia i zamknięcia objektów weterynaryjno-sanitarnych i przemysłowych wyszczególnionych w art. II i III niniejszego regulaminu.

Art. V.

Do kompetencji magistratu w zakresie własnym należy zestawianie za pośrednictwem służby weterynaryjnej rocznych sprawozdań weterynaryjnych, miesięcznych wykazów i ksiąg sanitarno-weterynaryjnych, preliminarza budżetu weterynaryjnego, a po myśli art. I rachunków i sprawozdań do przedkładania Urzędowi Wojewódzkiemu z tytułu zarządzeń i wydatków związanych z tłumieniem chorób zaraźliwych. Dokumenty powyższe są prowadzone według wzorów przepisowych.

Art. VI.

a) sprawy weterynaryjne, należące do zakresu działania magistratu lub wykonywane zastępczo na zasadzie upoważnienia administracyjnych władz państwowych załatwia prezydent miasta przy pomocy miejskiego lekarza weterynaryjnego.

b) stosownie do punktu a, art. VI miejski lekarz weterynaryjny jest bezpośrednim wykonawcą ustaw i rozporządzeń weterynaryjnych wydanych w zakresie własnym przez zarząd miasta lub radę miejską i przekazanych przez administracyjne władze państwowe do wykonywania zastępczo.

c) miejski lekarz weterynaryjny i pomocniczy personel weterynaryjny tworzą wydział weterynaryjny magistratu.

d) Wydział weterynaryjny składa się z miejskiego lekarza weterynaryjnego, jego zastępcy — lekarza sanitarno-weterynaryjnego, sanitarjusza weterynaryjnego, trychinoskopistki, poborcy opłat rzeźnianych — kancelisty kontrolera rzeźni i sanitarno-targowego. Kierownikiem wydziału jest miejski lekarz weterynaryjny.

e) Kierownik wydziału weterynaryjnego wydaje opinje fachowe, referuje na posiedzeniach magistratu i komisji sanitarnej, projekty i wnioski w sprawach weterynaryjnych, przedkłada prezydentowi względnie viceprezydentowi sprawy wymagające ich decyzji, nadzoruje personel pomocniczy, wykonywując wszelkie czynności z regulaminu wynikające w szczególności z art. V oraz kieruje wogóle wszystkiemi czynnościami, wchodzącemi w zakres niniejszego regulaminu.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki.

Ad. 4996/5/VI. Kielce, dnia 3-go grudnia 1925 roku.

Przedmiot: Margulis Jankiel Hersz — koncesja wodna.

W myśl art. 195 ustawy wodnej z dnia 19/IX 1922 roku (Dz. Ust. Nr 102, poz. 935) podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 4 lutego 1926 r. odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby Jankla Hersza Margulisa, właściciela młyna wodnego na Kanale na Kuźni w Ostrowcu, powiatu opatowskiego, o udzielenie pozwolenia na spiętrzenie wody przy wymienionym wyżej młynie.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 11·30 przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie opatowskiem do dnia 3 lutego 1926 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Opatowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, alboteż odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach

(Nr 2055/K. Kielce, dnia 14-go listopada 1925 roku.) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 27 sierpnia 1925 r., które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska, na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu gruntów, postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opatowie z dnia 6 lipca 1925 roku za Nr. 712 w sprawie określenia terenu scaleniowego przy komasacji gruntów **wsi Wszechświęte,** gminy Sadowie, powiatu opatowskiego, zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 171,65 ha, obejmujących grunta tabelowe wsi Wszechświęte i trzy ogrody ogólną przestrzenią 0,56 ha, położonych wewnątrz gruntów wsi Wszechświęte, a należących do włościan wsi Wszechświęte-Poduchowne: Franciszka i Zofji Węgierkiewiczów i Józefa Cebuli.

Prezes: *B. Sosnowski.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach

(Nr 2238/K. Kielce, dnia 3 grudnia 1925 r.) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 30 września 1925 roku, które wobec niezaskarżenia uprawomocniło się, Okręgowa Komisja Ziemska na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 16 Ust. z dnia 31 lipca tegoż roku o scalaniu

gruntów postanowiła: wniosek Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Opatowie w sprawie określenia terenu scaleniowego **wsi Sadowie,** gminy Sadowie, powiatu opatowskiego, zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 248,22 ha, obejmujących grunta ukazowe wsi Sadowie przestrzenią 241,85 ha, część gruntów zaserwitutowych tej wsi, a mianowicie użytki rolne przestrzenią 6,31 ha i place majątku Jacentów przestrzenią 0,05 ha. Celem wyprostowania granic włączyć do obszaru scaleniowego z majątku Jacentów koło 3 ha gruntów.

Prezes: *B. Sosnowski.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach. (Nr 2185/K. Kielce, dnia 9 grudnia 1925 r.) Na mocy § 30 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12-go marca 1924 roku Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza niniejszem, że orzeczeniem z dnia 26 sierpnia 1925 roku (Nr sprawy 130/25) Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach postanowiła nakazać przymusową likwidację wszystkich serwitutów obciążających dobra ziemskie **Chlewiska,** pow. koneckiego.

Za Prezesa: *Łukaszewicz.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach. (Nr 2186/K. Kielce, dnia 9 grudnia 1925 r.) Na mocy § 30 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 roku Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza niniejszem, że orzeczeniem z dnia 26-go sierpnia 1925 roku (Nr sprawy 129/25). Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach postanowiła nakazać przymusową likwidację wszystkich serwitutów obciążających dobra ziemskie **Chlewiska,** na rzecz włościan wsi Antoniów, gminy Chlewiska, powiatu koneckiego.

Za Prezesa: *Łukaszewicz.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach. (Nr 2187/K. Kielce, dnia 9 grudnia 1925 r.) Na mocy § 30 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 roku Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza niniejszem, że orzeczeniem z dnia 24-go czerwca 1925 roku (Nr sprawy 115/25) Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach postanowiła nakazać przymusową likwidację serwitutów obciążających dobra ziemskie **Chlewiska** na rzecz włościan wsi Aleksandrów, gminy Chlewiska, powiatu koneckiego.

Za Prezesa: *Łukaszewicz.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach. (Nr 2258/K. Kielce, dnia 9 grudnia 1925 r.) Na mocy § 30 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 12 marca 1924 roku Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach ogłasza niniejszem, że orzeczeniem z dnia 30-go września 1925 roku (Nr sprawy 187/25) Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach postanowiła umorzyć sprawy przymusowej likwidacji serwitutów wsi **Rudniki, Wólka, Pękowice, Oblasy i Kuźnica,** powiatu włoszczowskiego; zarządzenie zaś postępowania w sprawie przymusowego podziału wspólnot rzeczonych wsi, oraz rzeczonych wsi i dworu pozostawić do dyspozycji Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Za Prezesa: *Łukaszewicz.*

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Michałowi Plawesowi i Leonowi Kromołowskiemu w Sosnowcu ul. Małachowskiego 10 — jednym autobusem na linjach: Zawiercie — Pilica — Kromołów.

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0·4

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Zawiercia o godz. 6·30. 8·50, 11·10, 13·30, 16·45, 19·30 do Pilicy
z Pilicy o godz. 7·40, 10·00, 12·20, 15·30, 18·00, 20·40 do Zawiercia.

Sylwerji Zagórskiej ze Zwolenia — jednym autobusem na linjach: Zwoleń — Puławy — Warszawa (170 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . . gr. 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd ze Zwolenia o godz. 20 do Warszawy dwa razy tygodniowo w środy i niedziele odjazdy z Warszawy o godz. 20 do Zwolenia dwa razy tygodniowo w czwartki i poniedziałki.

Motekowi Borensteinowi z Kozienic, ul. Warszawska (dom Mincberga) — jednym autobusem na linjach: Kozienice — Radom (35 klm.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . gr. 0·6

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Kozienic o godz. 8·00 do Radomia,
z Radomia „ 16·00 do Kozienic.

Wincentemu Gruszczyńskiemu z Jędrzejowa, ul. Podklasztorze — jednym autobusem na linjach: Jędrzejów — Pińczów — Busk.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Jędrzejowa o godz. 7·15 do Pińczowa,
z Pińczowa o godz. 9·00 do Buska,
z Buska o godz. 10·30 do Pińczowa,
z Pińczowa o godz. 12·00 do Jędrzejowa.

Adamowi Blicharskiemu ze Zwolenia — jednym autobusem na linjach Zwoleń — Radom (32 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

ze Zwolenia o godz. 8·00 do Radomia,
z Radomia o godz. 17·00 do Zwolenia.

Janowi Gromanowi z Kielc, ul. Czysta 39 — pięcioma autobusami i jednym samochodem lekkim m. f. „Raf" na linjach: Kielce — Chmielnik — Busk (50 klm.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. autobusem . . gr. 10
„ „ „ samochodem „Raf" . „ 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. autobusem „ 0·2
„ „ „ „ samochodem „Raf" 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Kielc o godz. 8 i 15·30 do Buska,
z Buska o godz. 11·50 i 18·30 do Kielc.

Aizykowi Reismanowi, Moszkowi Erenreichowi i Joskowi Borensteinowi z Jędrzejowa — dwoma autobusami na linjach: Kielce — Jędrzejów — Miechów — Kraków.

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Kielc	o godz.	5	do Chęcin
z Chęcin	„	5·25	do Jędrzejowa
z Jędrzejowa	o godz.	6·30	do Wodzisławia
z Wodzisławia	„	6.50	do Książa Wielkiego
z Książa Wielkiego	„	7·15	do Miechowa
z Miechowa	„	8·00	do Słomnik
z Słomnik	„	8·30	do Krakowa
z Krakowa	„	18·30	do Słomnik
z Słomnik	„	19·40	do Miechowa
z Miechowa	„	20·10	do Książa Wielkiego
z Książa Wielkiego	„	20·55	do Wodzisławia
z Wodzisławia	„	21·20	do Jędrzejowa
z Jędrzejowa	„	21·50	do Chęcin
z Chęcin	„	22·45	do Kielc.

Leokadji Skorek i Janowi Słota z Sosnowca, ul. Sobieskiego 55 — jednym autobusem, na linjach: Sosnowiec — Będzin — Dąbrowa Górnicza (16 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd z Sosnowca o godz. 6·30 do Dąbrowy Górniczej, następnie w odstępach co 1 godz. 20 min. tam i z powrotem aż do godz. 22·40.

Edmundowi Moszkowskiemu z Sosnowca, ul. Dęblińska 7 — sześcioma autobusami na linjach od śródmieścia do miejscowości kresowych miasta Sosnowca.

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 7

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd z dworca Wiedeńskiego o godz. 5·30 do krańców miasta i z powrotem w odstępach półgodzinnych, aż do godziny 1 po północy.

Franciszkowi Kraczkiewiczowi z Jędrzejowa, ul. Łysakowska 3 — trzema autobusami na linjach: Jędrzejów stacja-miasto — Kije — Pińczów (30 km.) Miechów — Kije (80 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Jędrzejowa stacji o godz. 9·20, 16·20 do Pińczowa
z Pińczowa „ 12·15, 19·15 do Jędrzejowa stacji
z Miechowa o godz. 7·30 do Kielc
z Kielc o godz. 17·00 do Miechowa.

Józefowi Kasprzykowi z Dąbrowy Górniczej, ul. Wiejska 26 — dwoma autobusami na linjach: Dąbrowa — Będzin — Sosnowiec(16 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd z Dąbrowy, ul. Kościuszki o godz. 7-ej i 7·30 do Sosnowca powrotny wyjazd samochodów z Sosnowca nastąpi po półgodzinnym postoju w Sosnowcu z uwzględnieniem w obydwie strony następujących przystanków:
1) w Dąbrowie ul. Francuska,
2) w Będzinie kol. Koszelów,
3) „ ul. Sączewskiego (początek),
4) „ „ (koniec),
5) „ stacja kolei Będzin miasto,
6) „ „ „ Będzin,
7) w Sosnowcu kol. Konstantynów,
8) „ Dworzec kol.

Ostatni odjazd z Dąbrowy Górniczej w kierunku Sosnowca o godz. 22.

Franciszkowi Owczarkowi i Stanisławowi Zasadzie z Radomia — jednym autobusem na linjach: Radom — Kozienice (35 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 9
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . „ 0·2
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd z Kozienic o godz. 7·00 do Radomia
„ z Radomia „ 17·00 do Kozienic.

Moszkowi Werberowi z Radomia, ul. Lubelska 14 — jednym autobusem na linjach: Radom — Kozienice (39 km.)..

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 9
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd z Kozienic o godz. 8·00 do Radomia
„ z Radomia „ 18·00 do Kozienic.

Józefowi Sierpińskiemu z Ząbkowic (dom Szyprowskiego) — dwoma autobusami na linjach: Sosnowiec—Będzin—Dąbrowa (16 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 7
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Odjazd

z Dąbrowy o godz. 8·40, 8·55, 10·05, 10·20, 11·45, 12·55, 13·10, 14·20, 14·35, 15·45, 16·00, 17·10, 17·19, 18·35, 18·45, 20·00, 20·10, 21·20, 21.35, do Będzina
z Będzina o godz. 7·30, 7·45, 8·54, 9·12, 10·22, 10·34, 11·47, 12·02, 13·12, 13·27, 14·37, 14·52, 16·02, 16·17, 17·27, 17·36, 18·52, 19·02, 20·17, 20·27, do Sosnowca.
z Sosnowca o godz. 8·00, 8·15, 9·25, 9·40, 10·50, 11·05, 12·15, 12·30, 13·40, 13·55, 15·05, 15·20, 16·30, 16·45, 17·55, 18·05, 19·20, 19·30, 20·45, 20·55, do Będzina,
z Będzina o godz. 8·17, 8·32, 9·42, 9·57, 11·07, 11·22, 12·32, 12·47, 13·54, 14·12, 15 22, 15·37, 16·47, 17·02, 18.12, 18·22, 19·37, 19·47, 21·05, 21·12, do Dąbrowy Górniczej.

Wacławowi Rajchowi z Będzina, ul. Podzamcze 55 — trzema autobusami na linjach: Sosnowiec — Będzin — Dąbrowa — Strzemie-szyce (18 km.). Sosnowiec — Będzin — Czeladź — Sosnowiec (18 km.).

Taryfa cen:

Od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 7
50% zniżki dla wojskowych, urzędników, państwowych i komunalnych i młodzieży szkolnej.
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

I. linja — odjazd:

z Sosnowca o godz. 6, 9·20, 12·40, 16, 19·20, 22·30 do Będzina,
z Będzina o godz. 6, 9·50, 13·10, 16·30, 19·50, 23 do Dąbrowy,
z Dąbrowy o godz. 7, 10·20, 13·40, 17·20, 20 do Strzemieszyc,
z Strzemieszyc o godz. 7·40, 11, 14·20, 17·40, 21 do Dąbrowy,
z Dąbrowy o godz. 8·20, 11·40, 15, 18·20, 21·40 do Będzina.
z Będzina o godz. 8·50, 12·10, 15·30, 18·50, 22·10 do Sosnowca.

II. linja — odjazd:

z Będzina o godz. 6, 7·30, 9, 10·30, 12, 13·30, 15, 16·30, 18, 19·30, 21, 22·30 do Czeladzi.
z Czeladzi o godz. 6·30, 8, 9·30, 11, 12·30, 14, 15·30, 17, 18·30, 20, 21·30 do Sosnowca,
z Sosnowca o godz. 7, 8·30, 10, 11·30, 13, 14·30, 16, 17·30, 19, 20·30, 22 do Będzina i w tym samym czasie w odwrotnym kiernnku.

OGŁOSZENIE EDYKTÓW
o poszukiwaniu osób wojskowych, zaginionych w czasie wojny światowej.

Poszukiwani są:

Przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Radomiu.

Grunt Wojciech, syn Piotra i Katarzyny, mąż Antoniny Gruntowej, z zawodu rolnik, urodzony dnia 14 kwietnia 1875 r. w Odechowcu, gm. Skaryszew, pow. radomskiego (wojew. kieleckie) zamieszkały ostatnio w Odechowcu. (L. dz. 1273/Pob.).

Gutkowski Józef, syn Franciszka i Marjanny, mąż Anny Gutkowskiej, z zawodu robotnik, urodzony dnia 11 marca 1884 r. w Wolanowie, gm. Wolanów, pow. radomskiego (wojew. kieleckie) zamieszkały ostatnio w Wolanowie. (L. dz. 1250/Pob.).

Kierasiński Franciszek, syn Wiktorji, mąż Katarzyny Kierasińskiej, z zawodu rolnik, urodzony dnia 16 września 1885 r. w Wieniawie, gm. Wieniawa, pow. radomskiego (woj. kieleckie) zamieszkały ostatnio w Łęce, gm. Góra Puławska, pow. kozienickiego (woj. kieleckie). (L. dz. 1226/Pob.).

Kwapisiewicz Teofil, syn Karola i Józefy, mąż Józefy Kwapisiewicz, z zawodu wyrobnik, urodzony dnia 20 kwietnia 1892 r. w Linowie, Suskowola, pow. kozienickiego (wojew. kieleckie) zamieszkałego ostatnio w Anielinie, gm. Policzna, pow. kozienickiego. (L. dz. 1287/Pob.).

Sikora Jan, syn Grzegorza i Juljanny, mąż Marjanny Sikory, z zawodu rolnik, urodzony dnia 26 grudnia 1873 r. w Oblassach, gm. Oblassy, pow. kozienickiego (woj. kieleckie) zamieszkałego ostatnio w Rudkach, gm. Oblassy. (L. dz. 1286/Pob.).

Strusiński Jan, syn Stanisława i Kornelji, mąż Heleny Strusińskiej, z zawodu stolarz, urodzony dnia 11 grudnia 1880 r. w Zwoleniu, gm. Zwoleń, pow. kozienickiego (wojew. kieleckie) zamieszkały ostatnio w Radomiu przy ul. Gieryczewskiej 20. (L. dz. 1249/Pob.)

Wszyscy poszukiwani zostali powołani w 1914 r. z miejsca ostatniego zamieszkania do czynnej armji rosyjskiej i dotychczas nie powrócili.

Wzywa się osoby, posiadające jakiekolwiek wiadomości o wyżej wymienionych, mogące świadczyć o ich zaginięciu, względnie istnieniu, aby zawiadomili o tem Powiatową Komendę Uzupełnień w Radomiu w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszych edyktów z powołaniem się na podane liczby dziennika.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118 poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13-go marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35 poz. 239 z 1925 r.) zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

1) w Częstocicach, pow. opatowskiego, z kapitałem zakładowym 12.000 złotych;

2) w Lasocinie, pow. opatowskiego, z kapitałem zakładowym 2 000 złotych;

3) w Opatowie, m. Opatów, z kapitałem zakładowym 12.319 złotych;

4) w Sadowie, pow. opatowskiego, z kapitałem zakładowym 5000 złotych;

5) w Rzeżuśni, pow. miechowskiego, z kapitałem zakładowym 4000 złotych.

Kapituła Krzyża Zasługi Wojsk Litwy Środkowej podaje do wiadomości, że odznaczeni Krzyżem Zasługi Wojsk Litwy Środkowej i odznaką honorową Wojsk Litwy Środkowej winni zgłaszać się po odbiór dyplomów w Inspektoracie Armji Nr 2 w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście Nr 11 (wejście od ulicy Królewskiej) u porucznika Jana Jawicza. Lista odznaczonych ukaże się w najbliższym czasie w Dzienniku Personalnym.

Kuratorjum Fundacji Dobroczynnej Peregryna hr. Lanckorońskiego w Sandomierzu, zgodnie z § 12 statutu Fundacji, niniejszem ogłasza **konkurs** na wydanie sumy posagowej w wysokości 10.000 staropolskich złotych, powstałej z dochodów majątku Różki, zapisanego testamentem hr. Lanckorońskiego na cele dobroczynne.

Suma powyższa równa się 1500 rb. złotym.

Do korzystania z posagu uprawnione są panny urodzone w byłej gubernji sandomierskiej, wyznania rzymsko-katolickiego, pochodzenia szlacheckiego — choćby niewylegitymowanego, znajdujące się w stanie zupełnego ubóstwa.

W razie braku kandydatek z byłej gubernji sandomierskiej, mogą się ubiegać o ten posag i być nim obdarzone zamąż idące panny szlacheckiego pochodzenia z innej miejscowości.

Osoby ubiegające się o posag winny do dnia 15-go stycznia 1926 roku wnosić podania do Kuratorjum Fundacji (kancelarja szpitala Św. Ducha w Sandomierzu) z dołączeniem:

1) metryki urodzenia,

2) świadectwa ubóstwa,

3) swiadectwa moralności,
4) dowodu pochodzenia szlacheckiego.

W razie równych kwalifikacyj ubiegających się osób decyduje losowanie, o wyniku którego Kuratorjum zawiadomi we właściwym czasie.

Przyznany posag wypłacony będzie obdarzonej po wyjściu zamąż.

Po 15-tym stycznia 1926 roku podania przyjmowane nie będą.

Przewodniczący Kuratorjum:
K. Świeżyński.

Kielecka Komisja do badania zmian kosztów utrzymania na posiedzeniu swem ustaliła, że koszt utrzymania dziennego rodziny złożonej z 4-ch osób zwiększył się w mies. listopadzie 1925 roku, w porównaniu z miesiącem październikiem tegoż roku, o 1·6% (jeden i sześć dziesiąt. procent).

Przewodniczący Komisji
Insp. pracy IV Okr. (—) *Świeżawski.*

OGŁOSZENIA.

Abram Mordka Stern z Miechowa zgubił książeczkę wojskową, kartę mobilizacyjną i dowód osobisty, wydane przez Pow. Komendę Uzupełnień i Starostwo w Miechowie.

Świebocka Marja, nauczycielka z Opatowa, zgubiła legitymację służbową, wydaną przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za Nr. 18285.

Jan Sarna z Sudołek, powiatu miechowskiego, zgubił dnia 19 listopada 1925 roku w Skalbmierzu książeczkę wojskową, wydaną przez Pow. Komendę Uzupełnień w Miechowie.

Szczepkowska Mieczysława, nauczycielka szkoły powszechnej w Sosnowcu zgubiła legitymację służbową.

Sołtys wsi Ludwinów, gm. Kowala Stempocina, powiatu radomskiego, zgubił urzędową pieczęć okrągłą z napisem „Sołtys wsi Ludwinów pow. Radom".

Sołtys wsi Łaguszów, gm. Oblasy, pow. Kozienickiego, zgubił oznakę służbową.

Łebkowskiemu Marjanowi, kierownikowi szkoły powszechnej im. Staszica w Kielcach, skradziono legitymację nauczycielską Nr 23919, wydaną przez Kuratorjum Szkolne Okręgu warszawskiego, którą unieważnia się.

Kociubówna Stefanja, nauczycielka ze Stawowic, gm. Topolice, pow. opoczyńskiego, zgubiła dnia 18 IV 1925 r. w Drohobyczu na ul. Stryjskiej torebkę z legitymacją służbową Nr 27143.

Kobylcowi Józefowi, posterunkowemu policji państwowej w Będzinie, skradziono legitymację służbową Nr 1103 wydaną przez Okręgową Komendę w Kielcach. (3—3)

Wyląg Jan, nauczyciel z Poraju piotrkowskiego, zgubił legitymację służbową Nr 2072 i świadectwa złożonych egzaminów z grupy przedmiotów humanistyczno-pedagogicznych, fizyko-matematyczno-przyrodniczo-geograficznych, oraz kartę rowerową Nr 3024 i akcję Banku Polskiego Nr 323604 na zł. 100.

Kurek Michał z Buska ogłasza o zgubie karty rejestracyjnej wozu automobilowego „S. P. A." sil. 1110, Nr K. L. 1784, wydanej przez Urząd Wojewódzki (Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych) w Kielcach za Nr 453/24 na imię Adama Kucharskiego z Buska kieleckiego.

Kosmalanka Aleksandra, nauczycielka z Zawiercia, zgubiła legitymację służbową Nr 10487.

Pinkus Biber z Częstochowy ogłasza o zgubie dowodu osobistego, wydanego przez Starostwo w Częstochowie i książeczki wojskowej, wystawionej przez P. K. U. w Częstochowie.

Świerczakówna Pelagja, nauczycielka z Sosnowca, zgubiła legitymację służbową wydaną przez Inspektorat szkolny w Sosnowcu.

Piliński Jan, nauczyciel z Ożarowa, zgubił legitymację służbową, którą unieważnia się.

Wulf Wulman z Kozienic zgubił kartę odroczenia służby wojskowej, wydaną dnia 17 VI 1925 r., przez P. K. U. w Kozienicach. (3—2)

Klementyna Wesołowska, nauczycielka, zgubiła legitymację służbową, wydaną przez Kuratorjum Szkolne Okręgu warszawskiego. (2—2)

Nuchym Berliński z Kielc, ul. Kozia 13, zgubił kartę odroczenia, wydaną w r. 1924 przez P. K. U. w Kielcach. Kartę powyższą unieważnia się. (3—2)

Nusyn Dawid Korman z Radomia ogłasza o zgubie dowodu osobistego Nr 805963, wydanego przez Starostwo w Radomiu za Nr. 15908/1241. (3—2)

Majer Żółty z Kielc, Baranówek, zgubił kartę demobilizacyjną, wydaną przez P. K. U. w Kielcach. (3—2)

Barański Feliks ogłasza o zgubie książeczki inwalidzkiej, którą unieważnia się. (3—2)

Hersz Lejzor Tenenbaum z Radomia zgubił dowód osobisty, wydany dnia 4 września 1923 roku przez Starostwo w Radomiu. (3—2)

Tańskiemu Janowi z Rosiejowa, gm. Drożejowice, pow. pińczowskiego, skradziono dnia 25/VIII 1925 r. na stacji kolejki Działoszyce, kartę na broń Nr 197117 i kartę łowiecką Nr 94052, wydane przez Starostwo w Pińczowie. Powyższe dokumenty unieważnia się. (3—3)

Abramowicz Paweł z Branicy, pow. radomskiego, urodzony w r. 1897 zgubił książeczkę inwalidzką Nr 150, wydaną dnia 15/III 1924 r. przez P.K.U. Radom. (3—3)

Czarnota Franciszek z Zagożdżona, pow. Kozienickiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu.

CENNIK DRZEWA BUDULCOWEGO i OPAŁOWEGO

ustanowiony na podstawie Rozporządzenia Min. Robót Publ. z dnia 2 stycznia 1922 roku (Dz. U. Nr 10 poz. 83) i 1 lutego 1924 roku (Dz. U. Nr 14 poz. 140).

na miesiąc grudzień 1925 rok.

Klasa wartości	NAZWA POWIATU	DRZEWO BUDULCOWE							
		SOSNA				ŚWIERK i JODŁA			
		do 20 cm.	21—30 cm.	31—40 cm.	41 cm. i wyżej	do 20 cm.	21—30 cm.	31—40 cm.	41 cm. i wyżej
		złotych za 1 m3							
I	będziński i częstochowski	11·4	14·0	18·0	21·0	10·3	13·2	16·7	19·0
II	miechowski, olkuski, i pińczowski	9·5	11·6	16 2	18·9	9·0	11 7	14·6	17·0
III	jędrzejowski, kielecki, stopnicki, radomski, sandomierski i opatowski	9·0	10·7	15·1	18·0	7·5	10·4	11·3	14·0
IV	iłżecki, konecki, kozienicki, opoczyński i włoszczowski	8·0	9·8	12·1	15 6	5·6	8·0	9·7	12·6

UWAGA: Ceny drzewa budulcowego należy stosować w lasach położonych nie dalej, jak w odległości 5 klm. od stacji kolejowej lub rzeki spławnej. Przy odległości 6 — 10 klm. cena winna być obniżona o 10%, przy odległości od 11 — 20 klm. o 15% i przy odległości ponad 20 klm. o 25 %.

Klasa wartości	NAZWA POWIATU	DRZEWO OPAŁOWE							
		TWARDE				MIĘKKIE			
		szczapowe	krąglakowe	gałęziowe	karpina	szczapowe	krąglakowe	gałęziowe	karpina
		złotych za 1 mp.							
I	będziński, częstochowski, miechowski i pińczowski	9·0	7·0	3·5	1·50	7·8	5·8	3·0	2·0
II	sandomierski, olkuski i opatowski	8·3	6·3	3·0	1·50	6·7	4·7	2·50	1·5
III	jędrzejowski, kielecki, radomski i stopnicki	7·40	5·40	2·50	1·50	6·0	4·0	2·0	1·20
IV	iłżecki, konecki, kozienicki, opoczyński i włoszczowski	6·0	4·0	2·0	1·0	5·2	3·2	1·60	1·0

UWAGA: Do cen powyższych należy doliczyć koszty wyróbki i ułożenia.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1925 r. — 7814.